

Nr 637

Av herr **Jonasson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 115, angående vissa frågor rörande yrkesutbildningen på skogsbrukets område, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 768 i Andra kammaren)

Enligt de beräkningar, som 1955 års skogsvårdsutredning utförde, borde 45 procent av kostnaderna för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet falla på den offentliga verksamheten och sålunda finansieras genom anslag till skogsvårdsstyrelserna, medan 55 procent av kostnaderna skulle hänföras till den genom skogsvårdsavgiftsmedlen, taxeinkomsterna och andra jämförbara inkomster finansierade serviceverksamheten. Det beslut som fattades av 1960 års riksdag innebar emellertid att ca 30 procent av den totala verksamheten inom skogsvårdsstyrelserna skulle komma på den offentliga delen och ca 70 procent på servicedelen. Denna kostnadsöverflyttning på servicesektorn nödvändiggjorde en kraftig höjning av skogsvårdsstyrelsernas biträdestaxor.

Konsekvenserna av ifrågavarande beslut framgår bl. a. av den redogörelse från skogsstyrelsen som intagits i den förevarande propositionen nr 115. Antalet förrättningsdagar inom skogsvårdsstyrelseorganisationen har för 1960/61 uppgått till endast omkring 216 000 mot beräknade 280 000, av vilka 85 000 dagar avsett den offentliga sektorn och 131 000 dagar använts för uppdragsverksamheten. En markant nedgång har härvid skett i fråga om de servicebetonade uppgifterna. Anledningen härtill torde, såsom skogsstyrelsen framhåller, främst vara den betydande taxehöjning som följde efter det ovannämnda riksdagsbeslutet. Av skogsstyrelsens redogörelse framgår vidare att genomsnittskostnaden per förrättningsdag för den offentliga verksamheten uppgått till 166 kronor, medan den för serviceverksamheten stannat vid 132 kronor. Den genomsnittliga förrättningsdagskostnaden har varit 145 kronor mot beräknade 116 kronor. Slutsatsen härav blir att statsanslaget från de givna förutsättningarna borde ha utgått med ytterligare 1 385 000 kronor. Det angivna förhållandet innebär i praktiken, såsom skogsstyrelsen också konstaterar, att det enskilda skogsbruket fått bära kostnader, som även med utgångspunkt från 1960 års beslut rätteligen bort åvila staten.

För nästkommande budgetår bör enligt skogsstyrelsen antalet förrättningsdagar för de offentliga uppgifterna beräknas till 108 000. Styrelsen har härvid räknat med en intensifiering såväl av den skogligen yrkesutbildning-

en som av andra på den offentliga sektorn ankommande uppgifter, såsom återväxtkontrollen, upplysnings- och propagandaverksamhet i arronderings- och samverkansfrågor, regional vägnätsplanering och annan rationaliseringsverksamhet. Kostnaden per förrättningsdag har av skogsstyrelsen beräknats till 133 kronor. Skogsvårdsstyrelsernas offentliga verksamhet skulle sålunda uppgå till en kostnad av $(108\ 000 \times 133 =)$ 14 364 000 kronor.

Departementschefen har i propositionen godtagit en viss ökning av antalet förrättningsdagar för den offentliga verksamheten men dock inte i den utsträckning som skogsstyrelsen föreslagit. Enligt propositionen skall antalet förrättningsdagar för de offentliga uppgifterna upptagas till sammanlagt 98 000. Kostnaden per förrättningsdag skall dock enligt propositionen beräknas till endast 124 kronor. Statsanslaget till den offentliga verksamheten för nästkommande budgetår skulle därmed utgöra $(98\ 000 \times 124 =)$ 12 152 000 kronor, vilket med 2 212 000 kronor underskrider det av skogsstyrelsen för ändamålet äskade beloppet. Departementschefen anmäler dock i sammanhanget sin avsikt att låta verkställa översyn av finansieringen av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

Det är enligt vår mening glädjande att denna översyn kommer till stånd. Erfarenheterna från de senaste åren måste nämligen sägas ge vid handen att nuvarande finansieringsgrunder icke är hållbara. Det synes oss emellertid angeläget att i avvaktan härpå för nästkommande budgetår en utformning fastställs i anslutning till vad skogsstyrelsen förordat.

Härvid måste det anses vara av vikt att skogsvårdsstyrelsernas offentliga verksamhet intensifieras på sätt som skogsstyrelsen förordat. Antalet förrättningsdagar för den offentliga verksamheten bör sålunda beräknas till 108 000. Det synes oss också nödvändigt, att förrättningsdagskostnaden upptages enligt skogsstyrelsens beräkningar, d.v.s. till 133 kronor. En sådan uppräknings framstår på grundval av vad ovan redovisats som erforderlig, om inte även i fortsättningen det enskilda skogsbruket skall få bära en avsevärd del av de kostnader som rätteligen bör åvila staten.

Vad vi ovan förordat innebär att utöver förslaget i propositionen 2 212 000 kronor kommer på den statliga kostnadsandelen. Omkostnadsbidraget till skogsvårdsstyrelserna bör sålunda höjas med nämnda belopp till 8 189 000 kronor.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 115 måtte å riksstaten för budgetåret 1962/63 under nionde huvudtiteln anvisa till *Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Omkostnader* ett reservationsanslag av 8 189 000 kronor enligt de grunder som angivits i motionen.

Stockholm den 30 mars 1962

Bertil Jonasson

Axel Emanuel Andersson

Nils-Eric Gustafsson

Ivan Svanström

Ernst W. Olsson

Eric Carlsson
